

תפ"ח 25799/04 - מדינת ישראל נגד יי' ז

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
תפ"ח 25799-04-14 מדינת ישראל נ' ד(עציר)

בפני כב' השופט אזולאי
כב' השופט זלצ'ובר
כב' השופט רץ-לי'
בעניין: מדינת ישראל, ע"י ב"כ עו"ד שמש.

המואשימה

נגד
י. ז (עציר), ע"י ב"כ עו"ד אורינוב
הנאשמים

גזר דין

השופט ב. אזולאי

הנאשם הורשע על פי הودאותו לאחר הסדר טיעון, בעבירה של הריגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ג - 1977, ובעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק הנ"ל.

תחילה ייחס כתוב האישום לנאשם עבירה של רצח, אולם במסגרת הסדר הטיעון, הומרה עבירת הרצח בעבירת הריגה.

ביחס לעונש, הוסכם על מאסר בפועל למשך 18 שנה, פיצוי עונשי לא מוסכם, ומאסר על תנאי, לשיקול דעתו של ביהם"ש.

במועד הרלוונטי לכותב האישום, יעקב פארשין (להלן: "המנוח"), מיכאל קוסנקו (להלן: "מיקאל") ויוסי מואייל (להלן: "יוסי"), התגוררו יחד בדירה באילת. בין הנאשם למנוח הייתה היכרות מוקדמת.

העובדות על פיהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן בשנית מיום 14.12.14 היו, כי במועד שאינו ידוע במדדין למאשימה, לפני יום 15.3.14 בסמוך לשעה 17:30, גמלה בלבו של הנאשם החלטה להמית את המנוח. ביום 15.3.14 בסמוך לשעה 00:14:00, מיכאל, יוסי, דוד טיספי (להלן: דוד), אבימלך מלש (המכונה "אליקו"), וטרוסריה גטהון (להלן: "שרה") (להלן: "החברה") הלכו יחד מהדירות לחוף הים "צין באילת". המנוח הגיעו בהמשך אל החברה בחוף, שתו משקאות אלכוהוליים, תחליה בדירה ובಹמשך בחוף הים. במועד הנ"ל בסמוך לשעה 17:30, צנבה צינה פגש בטילת ליד חוף צין את החברה והצטרכו אליה. בשלב זה חזרה החברה לאזור הדירה בשתי קבוצות.

בקבוצה הראשונה חזרו יוסי, מיכאל, שרה ומנוח (להלן: "הקבוצה הראשונה") כשהמנוח התקדם מעט לפניהם לבדוק, ובקבוצה השנייה דוד, אליקו וצנבה (להלן: "הקבוצה השנייה"). כשהתקבצה הקבוצה הראשונה לאזור הדירה, הבחינו בנאשם ובמנוח עומדים ומתווכחים ביניהם, כשהמנוח נשמע אומר לנאשם: "**אני אדפק בר כדורים**", והנאשם השיב לו: "**נראה, נראה אותך גבר**", "**אני מזין אותך מניאק אני מאיית, בן זונה**". בשלב זה, מיכאל ויוסי ניסו להפריד בין הנאשם למנוח.

עמוד 1

המנוח הצליח להתחמק מஅחיזתו של מיכאל ורץ לעברו של הנאשם. בשלב זה הגיעו למקום הקבוצה השנייה. דוד ואליקו ניסו אף הם להפריד בין הנאשם למנווה, אך הנאשם שב וחזר להתקוטט עם המנווה, תוך שהוא צועק לעבר המנווה: "**אני אראה לך מה זה, אני אזכיר אותך**". אז הוציאו הנאשם סכין, ذكر את המנווה מספר דקירות, בינהן 3 דקירות בחזהו וברח מהמקום, בשווין נפש לאפשרות גרים התוצאות האמורות. בהמשך נכנס הנאשם לביתו של עופר נחמיאס, המתגורר באילת, וביקש מהנווכחים להזמין אמבולנס.

המנוח נפל על המדרכה כשהוא שותת דם. מיכאל ניסה להנשים אותו בפיו בעת שהמנוח היה שכוב על המדרכה וצעק לנוכחים במקום שיזמין אמבולנס.

ה הנאשם ذكر את המנווה פצע דקירה בחזה משמאלי באורך של כ-3.1 ס"מ עם יצירת פצע חתך באורך של כ-1.8 ס"מ על פני קром הצדר של ריאה, דרך רקמת הריאה עד לשער הריאה. בשער הריאה נמצא חתך באורך של כ-0.5 ס"מ בווריד הריאה ופצע חתך סמוך בסמפון הראשי השמאלי. עומק תעלת הדקירה לפחות כ- 6.5 ס"מ לאורכה נמצאים דימויים. פצע דקירה זה גרם לנזק לראייה השמאלית ולווריד הריאה השמאלי, עם דימום נרחב לתוך חלל הצדר וגרם למותו של המנווה. בנוסף לדקירה הנ"ל, גרמו הנאשם לפציעים וחבלות למנווה.

ה הנאשם, בנסיבות כמותואר בעובדות לעיל, גרם למותו של המנווה וזאת בשווין נפש לאפשרות גרים התוצאה האמורה והחזק סcin לא כדי למטרה לא כשרה.

לאחר הרשותה הנאשם הורינו על הגשת תסקיר נפגע עבירה, באשר למשפחה המנווה.

تسקיר נפגעי העבירה - משפחת המנווה

מתוך הפגיעה שהוגש, עולה שמשפחה המנווה, הוריו וארבעת אחיו, הפכה לשבר כל' מאז הרצח, אשר הותיר חלל וכאב קשה מנשוא. הוריו המנווה מתמודדים באופן קבוע עם תחושת החסר והאובדן, כאשר הנזק שנגרם לה הינו בכל מישורי החיים. מדובר במשפחה קשה יומם, המתמודדת מזה שנותם רבות עם מלאה קרונית של אחד הילדים וקליטה בישראל. מאז מות המנווה, ניכר, שהוריו מתפקידים לאסוף כוחות ולהתמודד. הם מתקשים לשון ומשקלם ירוד. האב פוטר מעבודתו והאם ביצעה מספר ניסיונות אובדיינים קשיים. המשפחה מתמודדת עם ההליך המשפטי והאבל התרבותומי בכאב רב, בלי יכולת לעמוד את האובדן הקשה שפקד אותם. האחים הצעירים חשים את עצמת הכאב והקושי של הורייהם וממעטים לשתף אחרים בקשריהם בהתמודדות עם האסון הכבד. נכון כל האמור, מתן עונש הולם וסיום ההליך המשפטי, יאפשרו להם להתחיל בהתמודדות עם האסון הכבד.

במסגרת הטיעונים לעונש, ביקשה ב"כ המאשימה לאמץ הסדר הטיעון ולהשיט על הנאשם עונש מאסר בפועל במשך 18 שנה, כאמור בסדר הטיעון, פיצוי עוני משמעותי לכל אחד מבני משפחת המנווה - זוג הורים וארבעה אחיהם, בשל ההתמודדות הקשה עם אבדן המנווה, כאמור בתסקיר הקורבן, ומאסר על תנאי, לשיקול דעת ביהמ"ש. ב"כ המאשימה צינה, כי הסדר הטיעון התקבל לאור קשיים ראויים ביחס להוכחת עבירות הרצח, אולם העונש עליו הוסכם, הינו עונש סביר שמתקרב לעונש המקסימלי הקבוע לצד עבירות ההריגה.

כן צינה, כי אף שמדובר הוא כי אין בפיזיו כדי לאחות את השבר או להפיג את כאבם המר של בני משפחת המנווה, פיצוי ראוי עשוי לסייע בידיהם הן בהתמודדות עם קשיים כלכליים ממשמעותיים אותם הם חוות, בין היתר, נוכח האירוע הטרagi, והן בקבלת טיפול בעתיד, עשוי לסייע בידיהם להמשיך את חייהם בצורה תקינה.

ב"כ הנאשם ה策רף לטיעוני ב"כ המאשימה לעניין הקשיים הראייתיים והנימוקים לכבד את הסדר הטיעון, כן הוסיף שברקע הדברים עומדת גם חוות דעת של הפסיכיאטר המחויז, שהוגשה לתיק. לאחר האירוע חלה התדרדרות והחמרה במצבו הנפשי של הנאשם, שאף היה שרוי במצב פסיכוטי. הנאשם מאושפז מאז האירוע במב"ן, תחילת במחלקה סגורה ולאחר מכן מכאן עבר למחלקה פתוחה. בנוסף, תוך כדי ניהולו, אימו של הנאשם, הייתה העונג היחיד בחיו נפטרה ביוני 2014, והוא נותר ללא משפחה. ב"כ הנאשם ציין, כי יש להתחשב בכךון זה בעת קביעת גובה הפייצויים, נוסף לתקופת המאסר הארוכה שעלייה הסכימו הצדדים, ולהשיט על הנאשם פיצוי בסכום נמוך.

בדבורי האחרונים בפניו, הביע הנאשם צער וחרטה על מעשיו בפני משפחת המנוח.

דין

ה הנאשם קיף חי אדם, ביצע מעשה הריגה מעורר סלידה והמית אסון על משפחתו המנוח, אשר קופדו חייו בעודו באבו, בהיותו בן 22 שנים. העבירות בהן הורשע הנאשם הן חמורות מאוד, בתוצאותיהן ובנסיבות ביצוען.

מעשה הריגה, הינו כשלעצמו מעשה נפשע וחמור מайн כמותו, ולא בכדי קבוע בצדיו המחוקק עונש מרבי של 20 שנות מאסר, בשים לב לתוכאה הקשה של אובדן חי אדם. אין ספק כי עקרון קדושת החיים, השמירה על זכותו של כל אדם וכל פרט בחברה להיות מוגן מפני פורעי חוק ונוטלי חיים, הינו עקרון ראשון במעלה, עד כדי היותו בסיסי ביותר לקיומה של חברה בכלל, לחברה שומרת חוק בפרט. הסלידה העומקה ממעשים הפוגעים בערך של קדושת חי האדם, חייבות למצוא ביטוי מפורש במסגרת מלאכת גזרת העונש, בהדגשת משמעותם של פגיעה וקיפוח בחי אדם.

חווארתו של האירוע על תוכאותיו הטרגיות, כפי שפגוללת הכרעת הדיון, מטעמתנו נכון הנסיבות בהן ניטלו חייו של המנוח בן רגע, אשר כפוף בין הרשעה בעבירות הרצח. סכטור כלשהו התדרדר לאלים, ובסיומו של יום מצא המנוח את מותו.

משמעותו מהצדדים שהמרת סעיף האישום מרצח להריגה נבעה מకושי ראייתי להוכיח שאצל הנאשם התגבשה כוונה מיוחדת להמית את המנוח. בכל מקרה, מעשיו של הנאשם, התנהגוותו והנסיבות השונות שחברו ייחד, מצבים את המקרא ברף חמורה גבוהה מאד, ומעידים על פגיעה קשה בערך החברתי המוגן.

העובדת המצערת שאירועים כאלה, שתחילהם בנסיבות סתמית, וסופם במקרים של אחד המשתתפים, מחיבת את בית המשפט ליתן משקל עוזף לאינטראס הציבור ולשיקולים של גמול והרטעת הרבים. על העונש ליתן ביטוי ראוי לערעם המקודש של חי אדם, שקובדו בתקיפה ברוטאלית תוך שימוש בנשק קר, ושיקולי גמול והוקעת המעשה הנפשע, מחיבים על-כן, כשלעצמם, הטלת מאסר ממושך. על העונש להוות אף מסר הרתעתי אפקטיבי לנאים ולבקרים בכוחו, להוקעת האלים שפשתה בנסיבותינו הגבוהה פגיאות בגוף ובנפש, ובעיקר זו שבה נעשה שימוש קל ונמהר בסכינים ובנשק במהלך עימותים ותגרות. על-ruk גלי האלים הגבוהים בחברה בשנים האחרונות, ובין-השאר הקלות הבלתי נסבלת של שימוש בסכינים ובנשק קר לפתרון סכסוכים, שומה על בתי-המשפט לתרום להדברת התופעה המכונה בפסיכיה כ"תת-תרבות הסכין" או כ"גע הסכינאות", שגובה קרבנות פעם אחר פעם, בתקירות אלימות, בין יזומות ובין אקרים. השמירה על קדושת החיים היא העומדת בראש תכליות העונשה במקום שמדובר בנטיילת חי אדם באשר הוא. חי אדם וקדושת החיים הינם ערך אוניברסלי חשוב בכל חברה מותקנת, אותו רמס הנאשם ברגל גסה. מן הערך המוגן ואופן הפגיעה בו, יש לגזור גם את התגובה העונשית ההולמת.

עמוד 3

נסיבות ביצוע העבירות הנדונות הן חמורות, זאת לנוכח מעשו של הנאשם ונסיבותיהם, שבאו לידי ביטוי בהחלטתו לשփר את הסיכון, לעשות בה שימוש ולדקור את המנוח בדקדירות קטלניות. חומרת העבירות, נסיבות ביצוע ונסיבותם - מחייבות הטלת מאסר ממושך, זאת משייקולים של גמול והוקעת המיעשים, מטעמים של הגנה על ערך החיים ושלמות הגוף, וכן לצורך הרתעה אפקטיבית - אישית וככלית. בהתהשך בעיקרונות הלהימה שבעונישה, בפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים שביסוד העבירות, בנסיבות ביצוע העבירות, וכן ברמת הענישה הנגואה בעבירות הנדונות, נראה לנו כי העונש עליו הוסכם במסגרת הסדר הטיעון - 18 שנות מאסר לRICTI בפועל, הינו עונש המצויך בתחום הסבירות, ואנו מאמצים אותו.

כמו כן, נראה לנו שיש לחיב את הנאשם בתשלום פיצוי כולל להורי המנוח, בשים לב למעשה הנפשע, לתוכאה הקשה, ולנזק ולכאב המר שנוטר מנת חלקה של משפחת המנוח, כפי שעולה ממסקורי הקורבן שהוגשן בפנינו, המעליה תמונה קשה במשפחחת הקרבן. ההתמודדות היום יומיית הקשה של בני המשפחה עם האובדן שפקד אותם. עבוניין זה יאמר, כי אף שאין בכך כדי לרפא ולכスト על האובדן הנורא שאין לו מחיר, ואולם אין לזלزل באפשרות להשתמש בכיסף לתקן מקצת מהנזק, ولو זה הכללי, יותר מכך - יש בפיצוי כדי לבטא נטילת אחריות אישית וישראל מצד הנאשם והבעת נוכנות לכפר על הפגיעה הקשה.

יפים הם הדברים שנקבעו בראע"פ 05/9727 פלוני ג. מ"י [פורסם בנבו] (07.8.07) לענייננו:

"אך יש בהם, בפיצויים הפליליים, גם תכילתית-דיאונית הנובעת מאופיים האזרחי - כסעדי מיידי ומכונגנון גביה נוסף לנפגעי העבירה, עד אשר אלה ימצאו את ההליכים האזרחיים, ולעתים אף כדי ליתר את הצורך שלהם להידרש להליכים כאלה ולהחסוך מהם את העימות הנוסף עם הנאשם בהליכים כאלה. ויש בהם, בפיצויים הפליליים, גם מספר תכליות "פליליות" הנובעות מהתבסבה הנורומטיבית ומהמסגרת הדיאונית שלהם - הבעת עמדתה הערכית של החברה וסלידתה ממעשה העבירה; מתן ביטוי לשיתופו של נפגע העבירה בהליך הפלילי; וראשית היטהרותו של הנאשם עצמוו, חלק מהליך שיקומו".

באשר ליכולתו הכלכלית של הנאשם, או העדר יכולת כנתען על ידי בא כוחו, הרי כבר נפסק לא אחת כי הפיצוי צריך לגלם בתוכו את חומרת הפגיעה בקרובנות העבירה, וכי יכולותיו הכלכליות של העבריין אינן מהוות שיקול בקביעת שיעור הפיצוי לטבות משפחחת המנוח" (ע"פ 329 ורgeo, [פורסם בנבו] מיום 9.3.14, סע' 17 לפסה"ד; וראו גם ע"פ 1460/13 לפידות, [פורסם בנבו] מיום 30.6.14, סע' 21 לפסה"ד).

אשר על כן גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. מאסר בפועל למשך 18 שנים, החל מיום מעצרו, הינו מיום 14.3.16.**
- 2. מאסר על תנאי של 24 חודשים והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה מן העבירות שבהן הורשע בתיק זה, וכן כל עבירות אלימות כלפי גופו של אדם המוגדרת כפצע, לרבות ניסיון, וזאת במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסרו.**

.3. פיצוי למשפחה המנוח בסך של 258,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוקף 45 ימים.

ברוך איזולאי, שופט אב"ד נתן זלוט'ובר, שופט יעל רז-לווי, שופטת

ניתן היום, ה' ניסן תשע"ה, 25 ממרץ 2015, בהעדר הצדדים.